

Vol fijne herinneringen kijken wij terug
naar het leven van

MARINUS JOHANNES VASTERT

echtgenoot van

ARNOLDA W.M. DAMINK

vader van:

Joop, Ine, Gerard, Truus, Ria, Elly, Francine,
Pauline

schoonvader van:

Mar, Joop, Els, Herman, Gerard, Jan, Tom,
Gerrit

opa van:

Paul, Ellen, Mareen, Petra, Francy, Rob, Ma-
rius, Karolien, Loes, Marleen, Luuk, Marlies,
Koen, Daan, Thijs, Lotte

Geboren op 16 oktober 1907 te Oldenzaal.
Overleden in 't Verpleeghuis Oldenhove te
Losser op 4 augustus 1986.

Na de Uitvaart in de Antoniuskerk te Olden-
zaal is zijn lichaam op 7 augustus te rusten ge-
legd op de begraafplaats aan de Hengelose-
straat.

Hij zal in onze gedachten blijven als de lieve
zorgzame echtgenoot, als de trouwe vader, die
zich met hart en ziel gegeven heeft voor zijn
grote gezin van 8 kinderen, als de fijne opa,
die een luisterend oor, maar ook altijd een
lied, een verhaaltje had voor zijn kleinkinde-
ren. Lange tijd heeft hij hard gewerkt in zijn

zaak, waarbij zijn werk ook altijd zijn hobby
is gebleven. Eerlijk in handel en wandel, wist
hij zich weg te cijferen voor anderen en vaak
goed te doen, maar dan wel in stilte. Vrolijk
en levenslustig van aard, verstond hij de kunst
om door zijn zang, zijn voordrachten, het ver-
tellen van menig levensloop, velen vreugde te
brengen.

Hij was een man met een diep geloof en een
grote trouw aan de Kerk van Jezus Christus.
Zijn prachtige stem heeft hij in dienst gesteld
van het kerkkoor van de Antoniusparochie,
meer dan 50 jaar; zoals ook zijn voorliefde
bleef uitgaan naar de patroon van deze pa-
rochie: de H. Antonius van Padua zelf; temid-
den van zijn drukke werkzaamheden vond hij
steeds weer de tijd om het koor bij rouw en
trouw te ondersteunen. Zijn geweldige inzet
voor de parochie, ook op ander gebied, werd
gehonoreerd, doordat hij in 1982 de pause-
lijke onderscheiding "Pro Ecclesia Pontifice"
mocht ontvangen.

De laatste jaren kon hij zich moeilijk bij zijn
ziekte neerleggen en werd het wat stiller om
hem heen. Hij was nooit opstandig, maar leer-
de ook daarmee tevreden te zijn; 't was altijd
goed en voor zijn kinderen en kleinkinderen
bleef hij een rustpunt.

Lieve man, lieve papa, lieve opa, nooit zullen
we je vergeten, bedankt voor al je zorgen om
elk van ons.

Voor de vele blijken van medeleven en belang-
stelling, betuigen we u oprechte dank.

Mevr. A.W.M. Vastert-Damink
Kinderen en kleinkinderen.